

na raspolaganje na tržištu koje, zbog razloga povezanih sa opštim interesom, država izabere da bi obezbjedila svoje potrebe ili putem kojih želi da zadrži presudni uticaj. Uopšteno rečeno, ESP je razmatrao državne potrebe u odnosu na posebne zadatke koje treba ostvariti; eksplicitnu rezervisanost određenih aktivnosti za javne organe; obavezu države da pokrije troškove povezane sa predmetnim aktivnostima; kontrolu cijena koje će se naplatiti za usluge; stepen zahtjevanog nadzora ili bezbjednosti; kao i u odnosu na „javni interes“.

Ima nekoliko primjera:

- Jedan je primjer o subjektu koji je osnovan za izradu, na ekskluzivnoj osnovi, zvaničnih upravnih dokumenata, od kojih su neki zahtjevali tajnost ili mjere tajnosti, kao što su pasoši, vozačke dozvole i lične karte, dok su drugi imali za cilj distribuciju zakonodavnih, regulatornih i upravnih dokumenata države. Cene su fiksno utvrđili javni organi, dok je državna kontrolna služba prema potrebi bila odgovorna za mjere nadzora i bezbjednosti. Dokumenti su bili tjesno povezani sa javnim redom i zahtjevali su garantovane uslove isporuke i proizvodnje, sa pridržavanjem standarda tajnosti i bezbjednosti. Tijelo je bilo osnovano sa posebnim ciljem ispunjenja tih konkretnih potreba od opšteg interesa (C-44/96 Mannesmann [1998] ECR I-73).
- Jedan pravni subjekt, javna kompanija sa ograničenom odgovornošću koju su osnovale dvije opštine, kojoj je posebno bila povjerena serija zakonski definisanih poslova iz oblasti sakupljanja otpada i čišćenja opštinske putne mreže, zadovoljavao je potrebu od opšteg interesa (Case C-360/96 Gemeente Arnhem [1998] IES I-6821).
- Aktivnosti pogrebnih preduzeća moguće bi se smatrati zadovoljavanjem potreba od opšteg interesa, posebno s obzirom na to da se izvršavanje djelatnosti zasnivalo na pribavljanju prethodnog odobrenja i da su javni organi mogli da utvrde maksimalne cijene za pogrebne usluge (Slučaj C-373/00 Adolf Truley [2003] IES I-1931).
- U drugim primjerima utvrđeno je da bi agencije za regionalni razvoj i druga specijalizovanja preduzeća koja imaju za cilj da privlače investicije za jednu određenu lokaciju, moguće da potpadnu pod definiciju opšteg interesa s obzirom na to da, ujedinjujući proizvođače i trgovce na jednoj geografskoj lokaciji, ne djeluju isključivo u individualnom interesu tih proizvođača i trgovaca, već daju potrošačima koji prisustvuju događajima informacije koje im omogućavaju da naprave izbor u optimalnim uslovima. Smatralo se da posledični podsticaj trgovine potpada pod kategoriju opšteg interesa (Slučajevi C-223/99 i C-260/99 Agora [2001] IES 3605; slučaj C-18/01 Korhonen [2003] IES I-5321).

Kao što možete vidjeti, pravilima je obuhvaćen veliki broj subjekata koji izvršavaju aktivnosti „komercijalnog“ tipa, tako da ćete imati korist od nadmetanja za ugovore koje i oni dodjelljuju.

■ Potrebe od opšteg interesa koje nemaju industrijski ili komercijalni karakter

Dodatni kriterijum za cilj ove definicije je da potrebe od opšteg interesa ne treba da imaju industrijski ili komercijalni karakter. To su uglavnom djelatnosti koje se izvršavaju za profit na konkurentnim tržištima. ESP (Slučaj C-360/96 Gemeente